

בין שהשיג אותם, ורצה לערף קרב עם ישראל, נטל הנקבות ויחגר אותן לאחור, והזכרים לפנייהם, כדי לזרו את מרפבותיו. כן בראשונה פתוב וה' הלך לפנייהם יומם, ואחר כך כתוב (שם יד) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם. ויסע, כדי שיזדונו ישראל ויהיו שמורים, וכל אותם חצים ובליסטראות ואבנים ומקלות שהיו זורקים על ישראל, לא הגיעו אליהם. והינו מה שפתוב התיצבו וראו, ומשום כך דמיתיה, באותו גון ממש.

בין שאותם האוכלוסים עברו, וראו כל אותם נסים וגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא על הים, אזי נאוו לחניף בתורים, התתקנו ישראל בסוד האמונה, שפתוב (שם) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. וקבלו ישראל תורה על הר סיני, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ואז הכל התתקנו, מעלה ומטה פראוי.

נאוו לחניף בתורים (שיר א). בא וראה, כל הגונים שבפנים, וכל המחשבות והרצונות של העולם שהם בתוך הלב, כלם נראים בפנים. ובפנים נודע מיהו האדם, אם מעשיו לטוב ואם מעשיו לרע, כמו שנאמר הכרת פניהם ענתה בס. ועכשו שהתקונים של הכל כלם פראוי, בתקונים פשרים, בתקונים של מעשים טובים, מיד נאוו לחניף, בלא בושה כלל.

וכר זה היה בזמן שנבנה בית המקדש, וכל העולמות בשמחה, מעלה ומטה, ואז התתקנו הפנים פראוי, התחברו פנים בפנים פראוי.

לחניף, ולא כתוב פניף, משום שתכל אחד, אבל לחיים, הם

בין דאדביק לון, ובעא לאגחא קרבא בישראל, נטל נוקבי וחגר לון לאחורא, ודכוורי לקמייהו, בגין ליאשא רתיכווי. כן בקדמיתא פתיב, וה' הלך לפנייהם יומם, ולבתר פתיב, (שמות יד יט) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחרייהם. ויסע, בגין דיתייאשון ישראל, ויהון נטירין. וכל אינון גירין, ובלסטראין, ואבנין, וקולפין, דהוו רמאן לגבייהו דישראל, לא מטו לון. והיינו דכתיב, (שם יד יג) התיצבו וראו, ובגין כן דמיתיה, בזהווא גוונא ממש.

בין דאינון אוכלוסין אתעברו, ויחמו כל אינון נסין וגבורין דעבד קודשא בריך הוא על ימא, פדין נאוו לחניף בתורים, אתתקנו ישראל ברזא דמהימנותא, דכתיב (שם יד לא) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. וקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וכדין אתתקנו כולא, עילא ותתא פדקא יאות.

נאוו לחניף בתורים, תא חזי, כל גוונין דלגו, וכל מחשבין ורעותין דעלמא דאינון גו לבא, פולהו אתחזון באנפין. ובאנפין אשתמודעא בר נש מאן איהו. אי עובדוי לטב, אי עובדוי לביש. כמה דאת אמר, (ישעיה ג ט) הכרת פניהם ענתה בס. והשתא דתיקונין דכלא פלהו פדקא יאות, בתיקונין דכשראן, בתיקונין דעובדין טבין, מיד נאוו לחניף בלא כיסופא פלל.

וכר דא הוי בזמנא דאתבני בי מקדשא, ועלמין פולהון בחדוא, עילא ותתא, וכדין אתתקנו אנפין פדקא חזי. אתחברו אנפין באנפין פדקא חזי.

לחניף, ולא כתיב פניף, בגין דכולא חד, אבל